

Jeg vil imidlertid haabe, at dette „dersom“ ikke skal stadfæste sig, jeg vil haabe for Thinget, at Interessesen for det, der baader Landet, dog tilsidst vil føre til, at man ogsaa træffer de Forsvarsforanstaltninger for Landet, som ikke alene efter Sagtyndiges Mening ere de eneste effektive, men ogsaa ere de eneste, der, saavidt mig bekjendt, nogetsteds i den hele Verden i lignende Tilfælde ere ansete for tilstrækkelige, og ikke indlader sig paa at gjøre dyre Experimenter og kaste Millioner paa Millioner ud for at forsøge et Forsvar, som man intet andet Sted har drevet sig til at bygge paa.

Jeg skal nu vende mig til den foreslaaede Dagsorden. Det fremgaar af Betænkningen, at Udvalgets ærede Flertal har havt to Grunde til at søge Sagen afsluttet med en saadan Dagsorden. Den ene er den, at Udvalget har saunet en definitiv Vedtagelse af sit Forslag i forrige Samling, og at det føler en vis Trang til nu at faae Erstatning og Opreisning for den Skæbne, dets Forslag da havde. Den anden Grund, som anføres, er den, at man har ønsket at faae slaet fast, „at Valgernes overveiende Flertal har vedkjendt sig det af Folkethinget tidligere fremsatte Forslag i sine Grundtræk“. Betydningen for det ærede Flertal af den første af Grundene kan jeg meget godt forstaa; men jeg maa ganske ærligt tilstaa, at det forekommer mig, at det ærede Flertal, dersom det i denne Samling vilde have haat en Godkjendelse af sit Forslag fra forrige Samling, maatte have stillet Sagen noget anderledes, end det har gjort. En saadan Godkjendelse faar det nemlig ikke gennem Vedtagelsen af sin Dagsorden, og selvfølgelig faar det endnu mindre slaet fast, at Valgernes overveiende Flertal har vedkjendt sig saadanne Forsvarsforanstaltninger. Den ærede Ordfører udtalte, og vistnok med fuldstændig Berettigelse, ved første Del af Sagens første Behandling, at det havde maattet være magtpaaliggende for Folkethingets Flertal under den Valgbevægelse og de Valgforhandlinger, som have fundet Sted, at gjøre Sit til, at det maatte staa Valgerbefolkningen klart, at det her ikke dreiede sig om de enkelte udpegede Spørgsmaal, men at Bagten af Forhandlingerne saa meget som muligt efter Omstændighederne maatte lægges paa den politiske Strid“. Den ærede Ordfører har vist kunnet sige dette med fuld Sandhed; men i samme Forhold som det er en Sandhed, i samme Forhold bliver det tvivlsomt, hvilke Svar Valgerne have givet paa de enkelte Spørgsmaal,

som ogsaa efter den ærede Ordførers Mening ere traadte i Baggrunden, ere traadte noget i Skygge ligeoverfor det store, det vigtigste Spørgsmaal, den politiske Stilling. Imidlertid kan man jo kun have en subjektiv Anskuelse herom. Det er klart nok, at dersom Svaret fra Valgernes Side kun var givet paa de af Regjeringen forelagte Spørgsmaal — at dette ikke er saa, er Noget, jeg selvfølgelig ikke kan bebreide nogen af dem, der have været virksomme ved Valgene — og naar disse Spørgsmaal i Virkeligheden være trængte igennem til Valgerne med fuld og rigtig Forstaaelse fra disses Side, da vilde det ærede Flertal med fuldkommen Ret have kunnet paastaa, at det, Flertallet mente om selve de forelagte Spørgsmaal, ogsaa var Folkethingets Valgerbefolknings Mening; men hvad den ærede Ordfører med fuldkommen Sandhed og med en Uæbenhed, som jeg fuldt paakjønner, har udtalt i det første Foredrag om denne Sag ved den første Afbehandling af Sagens første Behandling, viser noksom at et saadant Svar ikke er givet paa Spørgsmaalene og mulig set ikke kunde gives. Jeg vil dog bede den ærede Ordfører og andre ærede Medlemmer om ikke paa nogen Maade at opfatte dette som nogen Bebrejdelse fra min Side overfor, hvad ærede Medlemmer af dette Thing og Folk udenfor dette Thing have bragt frem paa Valgtribunerne; jeg holder mig kun dertil som en Kjendsgjerning. Selv om imidlertid den ærede Ordfører skulde kunne paastaa, at det, han mener, eller rettere det, han som Ordfører for Flertallet i dette Thing mener om de enkelte foreliggende Spørgsmaal, ogsaa er, hvad Flertallet af Folkethingets Valgerbefolkning mener om dem, vil jeg dog paastaa, at det ærede Flertal ikke paa den Maade, hvorpaa Spørgsmaalet nu her er stillet til Afstemning, vil gennem Afstemningen faae en Godkjendelse af sit Forslag fra forrige Samling, medens det dog i Betænkningen siges, at det er dette, det vil naa. Et Hovedpunkt — i det Mindste efter min Betragtning — i det af Flertallet i forrige Samling opstillede Forslag var de to flydende Forter til Forsvar for Kjøbenhavn mod Søsiden, til Forsvar for Flaadens Leie o. s. v. Jeg kan nu meget godt forstaa, at man har havt en vis Ulyst til igjen at gaa ombord i disse flydende Forter, og at man derfor ikke i Dagsordenen udtrykkelig har gjentaget sin Paastand om, at Kjøbenhavn skal forsvares paa den Maade; men derved er ogsaa det Hele netop med Hensyn til et Hoved-